

af den Bestaffenhed og af saa indgribende Virkning, at det med en Lov af den Art blev om ikke ligefrem umuligt, saa dog i alt Fald i høieste Grad vanskeligt at komme til et endeligt og ønskeligt Resultat ifølge Lovens eget Bydende. Enhver Mand — man behøver virkelig ikke at være i nogen særdeles høi Grad sagkyndig, for at kunne forstaae det — der har beskæftiget sig med Hesteavl eller blot med Agerbrug, vil meget snart komme paa det Rene med, at de Bestemmelser, som indeholdtes i Loven af 21de Marts 1852, vare af den Art, at det var meget vanskeligt, ja, næsten umuligt ved disse Forrifter at komme til et reelt Udbytte, til Noget, der havde den Betydning med Hensyn til Størrelse og Egenstaber, som Landet kunde være berettiget til at vente, naar Sagen forøvrigt var gaaet den Gang, som den skulde gaae; Enhver vil kunne begribe, at et Stutteri, der bestaaer af 1—2 Hingste og 6 Hopper, bærer Kjernen i sig til sin egen Død og til Udhytighed med Hensyn til den oprindelige Bestemmelse, hvorpaa det er bygget. Der blev dengang oprettet 3 forskjellige Stob paa Frederiksborg Stutteri, nemlig et engelsk Fuldblodsstob, som det blev tilladt at have 1 eller 2 Besselere og 6 Følhopper, og dernæst et Stob af den saakaldte gamle frederiksborgske Race med 6 til 8 Følhopper, der skulde parres enten med Hingste af ublandet frederiksborgsk Race eller med Fuldblodshingste, og disse Hoppers Antal turde man udvide til 10, men dermed var ogsaa Grændsen sat; ved Siden deraf var der endelig foreskrevet et indfødt Stob med 2 Hingste og 4 Hopper. Enhver Mand, der har en lille Smule Indsigt i, hvad Hesteavl er, og hvad Stutteri bethyder, vil kunne begribe, at et Stutteri, der er bundet til et Antal af 4 til 6 eller 6 til 8 Hopper, mangler alle Betingelser for et Liv og en Virksomhed, der kunde give noget Udbytte. Det var en naturlig Følge deraf, at der, da de 10 Aar vare forløbne, heller ikke var kommet noget Resultat tilstede, der i Virkeligheden kunde tilfredsstille. Men hvad skete da i Aaret 1862? I Aaret 1862 bestemte man sig ikke for at vedblive med og udvide det, der forelaa, men man omorganiserede det heelt. Man stille sig aldeles af

med alt det engelske Fuldblod; Fuldblodsstutteriet blev udsøndret, ja, saagar Hopperne af det Frederiksborgske Stob, der vare stærkt blandede med Fuldblod, bleve udsøndrede. Istedet derfor kom man til den Bestemmelse, at Stutteriet kun skulde have den frederiksborgske Race, bestaaende af 6 Hingste og 26 Hopper af denne Race eller dog en Race, der stod den saa nær som muligt. Ja, mine Herrer! her var der i mine Tanker ganske vist givet en Vej, som, naar den var bleven fulgt, saaledes som den kunde forstaaes, i den mellemliggende Tid kunde have givet et Udbytte, naar man havde haft det fornødne Materiale. Men det fulgte med Nødvendighed af Lovens Bydende, at man maatte stille sig af med den største Deel af det Materiale, navnlig Fuldblodshopper, man havde paa Stutteriet, og det var en naturlig Følge heraf, at det, der blev tilbage, var uendeligt ringe i Antal, og at der ikke 2 til 3 Aar efter kunde være noget saadant Antal tilbage af Bestanden, at man deraf kunde være berettiget til at drage nogen Slutning med Hensyn til det, der kunde være udrettet med denne Lov, naar man havde haft Tid og Rolighed til at virke med den i 10 Aar. Dertil kommer, at man paa Grund af den Sammensætning, som Bestyrelsen havde, atter kom til at erstatte det manglende frederiksborgske Blod med fremmed Blod, og endelig har man i den mellemliggende Tid, som jo vistnok kun er 3 Aar, vel anvendt en Deel Midler, men ikke de Midler, der vare bestemte dertil, hvad der maaskee antages af Somme, baade her i Salen og udenfor Salen, men kun Halvdelen af disse Penge. Det vil maaskee være i de Herreres Erindring, at der blev tilstaaet Bestyrelsen af Stansstutteriet eller den øverste Ledelse af dette at anvende de Penge, der for 2 Aar vare begjærte til Hingstepremier, nemlig 11,000 Rb. hvert Aar, til Indkjøb af Heste til Stutteriet; men af disse Penge er Halvdelen bleven i Finantserne og slet ikke givet ud, ikke engang som Hingstepremier. Den anden Halvdeel er gaaet med til Indkjøb af nogle fremmede Heste af orientalsk Blod. Jeg skal ikke her komme videre ind paa denne Sag; jeg troer ikke, at det vil føre til Fremme af det foreliggende Spørgsmaal, hverken til den ene eller til den anden Side, at drøfte dette